

години, за да достигне отъ единъ звѣзденъ купъ до другы. И тѣй, въ сегашно време, ный глѣдаме връхъ небесный сводъ оныя явления, които отъ колѣ-време сѫ ся извѣришили въ вселенскѣ.

XVII.

Всеобщо тяготѣне.

144. Като открылъ законътѣ за мърданието на планетытѣ, Кеплеръ си задалъ въпросъ: кое кара тиля тѣло да ся мърджатъ, коя е силата що произвожда мърданията имъ и гы управлыва? — и дошелъ до убѣждение, че силата, коя води планетытѣ, ся заключава въ слънцето; това мнѣние го поддържали Гукъ и Гюйгенсъ; нъ само Нютонъ, който ся основава върхъ Кеплеровытѣ закони, тъчно опредѣлилъ свойствата и законътѣ за дѣйствието на таѣ силѣ. За да покажемъ, какъ може да ся извлече свойството на силжтѣ, коя прави мърданието на тѣлото, изъ законътѣ па това мърдане, ный тряба да дадемъ тутка някои положения отъ механикѣтѣ.

145. Спорѣдъ законътъ на *косностътѣ* или *инерциите*, сяко тѣло, кое ся намира въ покой, не може само по себѣ си, безъ дѣйствието на някои силѣ, да доде въ мърдане; ако ли тѣлото ся мърда, то ще ся мърда по правъ линиј и равномѣрно, сир. съ постоянни бѣрзини, до тогава, до когато някоя сила не измѣни посоката или бѣрзината. И тѣй, дѣйствието на силжтѣ върхъ тѣлото, кое ся намира въ мърдане, може да ся проявява въ два вида: или тя измѣнява бѣрзината на тѣлото, като ѹж увеличва, ако дѣйствува по посокѣ на мърданието, и умалява ѹж, ако дѣйствува по обратнѣ посокѣ; или пѣкъ кара тѣлото да ся уклони отъ правътѣ посокѣ и да описва кривъ линиј. Ако издигнемъ единъ камъкъ на някои высочини, и предпазливо го испустимъ изъ ръцѣтѣ си, безъ да го насилимъ, то той ще начене да пада по причинѣ, че него го притеглюва земята, и защото това притяжение дѣйствува постоянно по посокѣ на мърданието, то и скоростта на камъкъ постоянно ся увелич-